

Z A K O N

O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POREZU NA DODATU VREDNOST

Član 1.

U Zakonu o porezu na dodatu vrednost („Službeni glasnik RS”, br. 84/04, 86/04-ispravka, 61/05 i 61/07), u članu 4. stav 3. tačka 1) posle reči: „propisa” dodaju se reči: „ili drugog akta”.

Tačka 2) menja se i glasi:

„2) predaja dobara na osnovu ugovora o prodaji sa odloženim plaćanjem kojim je ugovoreno da se pravo raspolaganja prenosi najkasnije otplatom poslednje rate; ”.

Posle tačke 2) dodaje se tačka 2a), koja glasi:

„2a) predaja dobara na osnovu ugovora o lizingu, odnosno zakupu, zaključenog na određeni period, za pokretne ili nepokretne stvari, kada nijedna od ugovornih strana ne može raskinuti ugovor ako se strane pridržavaju ugovornih obaveza; ”.

U tački 7) reč: „prvi“ i reč: „novoizgrađenim” brišu se.

U tački 7a) reč: „prvi“ i reč: „novoizgrađenim” brišu se.

U stavu 4. tačka 1) posle reči: „osnivača” dodaju se zapeta i reč: „vlasnika”.

U stavu 5. posle reči: „srazmerno” dodaju se zapeta i reči: „nezavisno od toga da li je ostvareno pravo na odbitak prethodnog poreza”.

Posle stava 6. dodaju se novi st. 7. i 8, koji glase:

„Sporednom isporukom dobara iz stava 6. ovog člana ne smatra se prenos prava raspolaganja na građevinskom objektu ili ekonomski deljivoj celini u okviru građevinskog objekta koja se smatra nepokretnošću u smislu zakona kojim se uređuje promet nepokretnosti.

Kod prenosa celokupne ili dela imovine, sa ili bez naknade, ili kao ulog, isporuka svakog dobra u imovini koja se prenosi smatra se posebnim prometom.”

U dosadašnjem stavu 7, koji postaje stav 9, reč: „dobara” zamenjuje se rečju: „dobra”.

Dosadašnji stav 8, koji postaje stav 10, menja se i glasi:

„Ministar nadležan za poslove finansija (u daljem tekstu: ministar) bliže uređuje kriterijume na osnovu kojih se određuje kada se predaja dobara na osnovu ugovora o lizingu, odnosno zakupu smatra prometom dobara iz stava 3. tačka 2a) ovog člana, kao i šta se smatra uzimanjem dobara koja su deo poslovne imovine poreskog obveznika i svakim drugim prometom bez naknade iz stava 4. ovog člana.”

Član 2.

U članu 5. stav 3. tačka 1) reči: „prenos i ustupanje autorskih prava, kao i prenos, ustupanje i stavljanje na raspolaganje” zamenjuju se rečima: „prenos, ustupanje i davanje na korišćenje autorskih i srodnih prava, ”.

U tački 2) posle reči: „propisa” dodaju se reči: „ili drugog akta”.

Stav 4. menja se i glasi:

„Sa prometom usluga uz naknadu izjednačava se:

1) upotreba dobara koja su deo poslovne imovine poreskog obveznika za lične potrebe osnivača, vlasnika, zaposlenih ili drugih lica, odnosno upotreba dobara u neposlovne svrhe poreskog obveznika;

2) pružanje usluga koje poreski obveznik izvrši bez naknade za lične potrebe osnivača, vlasnika, zaposlenih ili drugih lica, odnosno drugo pružanje usluga bez naknade u neposlovne svrhe poreskog obveznika.”

U stavu 5. posle reči: „srazmerno” dodaju se zapeta i reči: „nezavisno od toga da li je ostvareno pravo na odbitak prethodnog poreza”.

Posle stava 6. dodaje se novi stav 7, koji glasi:

„Kod prenosa celokupne ili dela imovine, sa ili bez naknade, ili kao ulog, svaka usluga koja se pruža prenosom imovine smatra se posebnim prometom.”

Dosadašnji stav 7, koji postaje stav 8, menja se i glasi:

„Ministar bliže uređuje šta se smatra upotrebom dobara i pružanjem usluga iz stava 4. ovog člana.”

Član 3.

Član 6. menja se i glasi:

„Član 6.

Smatra se da promet dobara i usluga, u smislu ovog zakona, nije izvršen kod:

1) prenosa celokupne ili dela imovine, sa ili bez naknade, ili kao ulog, ako je sticalac poreski obveznik ili tim prenosom postane poreski obveznik i ako produži da obavlja istu delatnost;

2) zamene dobara u garantnom roku;

3) besplatnog davanja poslovnih uzoraka u uobičajenim količinama za tu namenu kupcima ili potencijalnim kupcima, odnosno trećim licima za potrebe analize na osnovu akta nadležnog organa;

4) davanja reklamnog materijala i drugih poklona manje vrednosti, ako se daju povremeno različitim licima.

Delom imovine iz stava 1. tačka 1) ovog člana smatra se celina kojom se omogućava samostalno obavljanje delatnosti sticaoca dela imovine.

Kod prenosa celokupne ili dela imovine iz stava 1. tačka 1) ovog člana smatra se da sticalac stupa na mesto prenosioca.

Ministar bliže uređuje postupak zamene dobara u garantnom roku, šta se smatra prenosom celokupne ili dela imovine, sa ili bez naknade, ili kao ulog, iz stava 1. tačka 1), kao i šta se smatra uobičajenim količinama poslovnih uzoraka, reklamnim materijalom i drugim poklonima manje vrednosti iz stava 1. tač. 3) i 4) ovog člana.”

Član 4.

Član 9. menja se i glasi:

„Član 9.

Republika i njeni organi, organi teritorijalne autonomije i lokalne samouprave, kao i pravna lica osnovana zakonom, odnosno aktom organa Republike, teritorijalne autonomije ili lokalne samouprave u cilju obavljanja poslova državne uprave ili

lokalne samouprave (u daljem tekstu: Republika, organi i pravna lica), nisu obveznici u smislu ovog zakona ako obavljaju promet dobara i usluga iz delokruga organa, odnosno u cilju obavljanja poslova državne uprave ili lokalne samouprave.

Republika, organi i pravna lica obveznici su za promet dobara i usluga iz stava 1. ovog člana za koji bi izuzimanje od obaveze u smislu stava 1. ovog člana moglo da dovede do narušavanja konkurencije, kao i za promet dobara i usluga izvan delokruga organa, odnosno van obavljanja poslova državne uprave ili lokalne samouprave, a koji su oporezivi u skladu sa ovim zakonom. Smatra se da bi izuzimanje od obaveze u smislu stava 1. ovog člana moglo da dovede do narušavanja konkurencije, u smislu ovog zakona, ako promet dobara i usluga iz stava 1. ovog člana, osim Republike, organa i pravnih lica, vrši i drugo lice."

Član 5.

U članu 10. stav 1. tačka 2) posle reči: „jedinicu” dodaju se zapeta i reči: „odnosno prebivalište”.

U tački 4) reči: „a u skladu sa ovim zakonom nije dužan da obračuna i plaća PDV” zamenjuju se rečima: „a nije obveznik PDV ili nije izvršilo promet dobara i usluga”.

Posle stava 1. dodaje se novi stav 2, koji glasi:

„Izuzetno od stava 1. tačka 1) ovog člana, poreski dužnik je:

1) primalac dobara ili usluga, obveznik PDV, za promet sekundarnih sirovina i usluga koje su neposredno povezane sa tim dobrima, izvršen od strane drugog obveznika PDV;

2) primalac dobara, obveznik PDV, za promet građevinskih objekata i ekonomski deljivih celina u okviru tih objekata, uključujući i vlasničke udele na tim dobrima, izvršen od strane drugog obveznika PDV, u slučaju kada je ugovorom na osnovu kojeg se vrši promet tih dobara predviđeno da će se na taj promet obračunati PDV u skladu sa ovim zakonom;

3) primalac dobara ili usluga iz oblasti građevinarstva, obveznik PDV, odnosno lice iz člana 9. stav 1. ovog zakona, za promet izvršen od strane obveznika PDV, ako je primalac dobara ili usluga investitor i ako je isporučilac dobara ili usluga izvođač radova, u skladu sa zakonom kojim se uređuje planiranje i izgradnja.”

Dosadašnji stav 2. postaje stav 3.

Posle stava 3. dodaje se stav 4, koji glasi:

Ministar bliže uređuje šta se smatra sekundarnim sirovinama i uslugama iz stava 2. tačka 1) ovog člana. ”

Član 6.

U članu 12. stav 3. tačka 4) podtačka (5) reči: „stavljanja na raspolaganje” zamenjuju se rečima: „davanja na korišćenje”.

U podtački (8) posle reči: „informacija” dodaju se zapeta i reči: „kao i davanja informacija telefonom ili na drugi način”.

Posle podtačke (9) dodaju se podtač. (9a) i (9b), koje glase:

„(9a) kliničkog ispitivanja lekova i medicinskih sredstava;

(9b) odobravanja pristupa mreži prirodnog gasa i mreži za prenos električne energije;”.

Posle stava 4. dodaje se stav 5, koji glasi:

„Ministar bliže uređuje šta se smatra uslugama pruženim elektronskim putem iz stava 3. tačka 4) podtačka (10) ovog člana”.

Član 7.

U članu 14. stav 1. tačka 4) tačka i zapeta na kraju zamenjuju se tačkom.

Tačka 5) briše se.

Član 8.

Član 15. menja se i glasi:

„Član 15.

Usluga se smatra pruženom danom kada je:

- 1) završeno pojedinačno pružanje usluge;
- 2) prestao pravni osnov pružanja usluge - u slučaju pružanja vremenski ograničenih ili neograničenih usluga.

Izuzetno od stava 1. tačka 2) ovog člana, ako se za pružanje usluga izdaju periodični računi, promet usluga smatra se izvršenim poslednjeg dana perioda za koji se izdaje račun.

Delimična usluga smatra se izvršenom u vreme kada je okončano pružanje tog dela usluge.

Delimična usluga iz stava 3. ovog člana postoji ako je za određene delove ekonomski deljive usluge posebno ugovorena naknada.”

Član 9.

Posle člana 15. dodaju se naziv člana i član 15a, koji glase:

„Vreme uvoza dobara

Član 15a

Vreme uvoza dobara nastaje danom kada je dobro uneto u carinsko područje Republike.”

Član 10.

U članu 16. stav 1. tačka 2) menja se i glasi:

„2) naplata, odnosno plaćanje ako je naknada ili deo naknade naplaćen, odnosno plaćen u novcu pre prometa dobara i usluga”.

Posle stava 1. dodaje se stav 2, koji glasi:

„Izuzetno od stava 1. tač. 1) i 2) ovog člana, poreska obaveza za poreskog dužnika iz člana 10. stav 1. tač. 2) i 3) ovog zakona nastaje danom kada se izvrši promet dobara i usluga.”

Član 11.

U članu 17. stav 1. posle reči: „pružene usluge” dodaju se reči: „od primaoca dobara ili usluga ili trećeg lica”.

U stavu 4. reči: „Ako naknada ili deo naknade nije izražen” zamenjuju se rečima: „Ako se naknada ili deo naknade ne ostvaruju”.

Član 12.

U članu 18. stav 1. menja se i glasi:

„Osnovicom kod prometa dobara bez naknade smatra se nabavna cena, odnosno cena koštanja tih ili sličnih dobara, u momentu prometa.”

Posle stava 1. dodaje se novi stav 2, koji glasi:

„Osnovicom kod prometa usluga bez naknade smatra se cena koštanja tih ili sličnih usluga, u momentu prometa.”

U dosadašnjem stavu 2, koji postaje stav 3, reči: „stava 1.” zamenjuju se rečima: „st. 1. i 2. ”.

Dosadašnji stav 3. postaje stav 4.

U dosadašnjem stavu 4, koji postaje stav 5, reči: „stava 3.” zamenjuju se rečima: „stava 4.”.

Član 13.

U članu 21. stav 2. posle reči: „tač. 2) i 3)” dodaju se reči: „i stav 2.”.

Posle stava 7. dodaje se novi stav 8, koji glasi:

„Ako je naknada za promet dobara i usluga izražena u stranoj valuti, povećanje, odnosno smanjenje vrednosti dinara u odnosu na stranu valutu, ne dovodi do izmene poreske osnovice, pod uslovom da je pri utvrđivanju osnovice i obračunatog PDV i naplati naknade primenjena ista vrsta kursa dinara iste banke.”

Dosadašnji stav 8. postaje stav 9.

Član 14.

U članu 22. stav 1. posle reči: „banke” dodaju se zapeta i reči: „odnosno ugovoreni kurs”.

Član 15.

U članu 23. stav 1. procenat: „18%” zamenjuje se procentom: „20%”.

U stavu 2. tačka 1a) briše se.

Tačka 12) menja se i glasi:

„12) usluga koje se naplaćuju putem ulaznica za bioskopske i pozorišne predstave, sajmove, cirkuse, zabavne parkove, koncerte (muzičke događaje), izložbe, sportske događaje, muzeje i galerije, botaničke bašte i zoološke vrtove, ako promet ovih usluga nije oslobođen PDV;”.

Tačka 12a) briše se.

Posle tačke 13) dodaje se tačka 13a), koja glasi:

„13a) toplotne energije za potrebe grejanja;”.

Tačka 14) menja se i glasi:

„14) prenos prava raspolaganja na stambenim objektima, ekonomski deljivim celinama u okviru tih objekata, kao i vlasničkim udelima na tim dobrima;”.

Posle tačke 14) dodaju se tač. 15) - 21), koje glase:

„15) usluga koje prethode isporuci vode za piće vodovodnom mrežom, kao i vode za piće, osim flaširane;

- 16) prečišćavanja i odvođenja atmosferskih i otpadnih voda;
- 17) upravljanje komunalnim otpadom;
- 18) održavanje čistoće na površinama javne namene;
- 19) održavanje javnih zelenih površina i priobalja;
- 20) prevoz putnika u gradskom i prigradskom saobraćaju;
- 21) upravljanje grobljima i pogrebne usluge.”

U stavu 3. reči: „tač. 1), 2a) i 4) - 12)” zamenjuju se rečima: „tač. 1), 2), 2a), 4) - 11) i 15) - 21)”.

Član 16.

U članu 24. stav 1. tač. 5) i 6) menjaju se i glase:

„5) unos dobara u slobodnu zonu, prevozne i druge usluge korisnicima slobodnih zona koje su neposredno povezane sa tim unosom i promet dobara i usluga u slobodnoj zoni, za koje bi obveznik – korisnik slobodne zone imao pravo na odbitak prethodnog poreza kada bi ta dobra ili usluge nabavljao za potrebe obavljanja delatnosti van slobodne zone;

6) promet dobara koja su u postupku carinskog skladištenja;”.

U tački 16a) posle reči: „Republikom” dodaju se zapeta i reči: „u delu koji se finansira dobijenim novčanim sredstvima”.

U tački 16b) posle reči: „kontragarant” dodaju se zapeta i reči: „u delu koji se finansira dobijenim novčanim sredstvima”.

Član 17.

U članu 25. stav 1. tačka 3a) briše se.

U stavu 2. tačka 3) menja se i glasi:

„3) objekata, osim prvog prenosa prava raspolaganja na novoizgrađenim građevinskim objektima ili ekonomski deljivim celinama u okviru tih objekata i prvog prenosa vlasničkog udela na novoizgrađenim građevinskim objektima ili ekonomski deljivim celinama u okviru tih objekata, kao i prometa objekata i vlasničkih udela na objektima u slučaju kada je ugovorom na osnovu kojeg se vrši promet tih dobara, zaključenim između obveznika PDV, predviđeno da će se na taj promet obračunati PDV, pod uslovom da sticalac obračunati PDV može u potpunosti odbiti kao prethodni porez;”.

Posle tačke 3) dodaju se tač. 3a) i 3b) koje glase:

„3a) dobara za koja pri nabavci obveznik nije imao pravo na odbitak prethodnog poreza;

3b) dobara za koja je u prethodnoj fazi prometa postojala obaveza plaćanja poreza u skladu sa zakonom kojim se uređuju porezi na imovinu; ”.

Posle stava 2. dodaje se novi stav 3, koji glasi:

„Ako je obveznik PDV pri nabavci dobara mogao da ostvari pravo na odbitak dela prethodnog poreza u skladu sa članom 30. ovog zakona, ne primenjuje se poresko oslobođenje iz stava 2. tačka 3a) ovog člana.”

Dosadašnji stav 3, koji postaje stav 4, menja se i glasi:

„Ministar bliže uređuje šta se smatra dobrima, odnosno uslugama iz stava 2. tač. 3), 7), 11), 12), 13), 14), 15) i 18) ovog člana.”

Član 18.

U članu 26. posle tačke 1v) dodaje se tačka 1g), koja glasi:

„1g) po osnovu zamene u garantnom roku;”.

U tački 7) reči: „članom 192. i članom 193. stav 1. tačka 6) Carinskog zakona („Službeni glasnik RS“, br. 73/03, 61/05, 85/05 i 62/06)” zamenjuju se rečima: „članom 216. i članom 217. stav 1. tačka 6) Carinskog zakona („Službeni glasnik RS“, broj 18/10)”.

Član 19.

U članu 28. stav 2. tačka 2) menja se i glasi:

„2) dokument o izvršenom uvozu dobara u kojem je iskazan prethodni porez i dokument kojim se potvrđuje da je iskazani PDV plaćen prilikom uvoza.”

U stavu 5. posle reči: „stava 1. ovog člana“ dodaju se zapeta i reči: „kao i poreski dužnik iz člana 10. stav 2. ovog zakona, pod uslovom da poseduje račun prethodnog učesnika u prometu u skladu sa ovim zakonom, da je po osnovu avansnog plaćanja, odnosno na naknadu za dobra i usluge obračunao PDV u skladu sa ovim zakonom i da će ta dobra i usluge koristiti za promet dobara i usluga iz stava 1. ovog člana”.

Posle stava 5. dodaje se stav 6, koji glasi:

„Obveznik može da ostvari pravo na odbitak prethodnog poreza u roku od pet godina od isteka godine u kojoj je stekao ovo pravo.”

Član 20.

U članu 29. stav 1. tačka 1) reči: „plovnih objekata” zamenjuju se rečima: „jahti, čamaca”, a posle reči: „vazduhoplova” dodaju se zapeta i reči: „objekata za smeštaj tih dobara.”.

Član 21.

U članu 31. stav 2. posle reči: „tač. 2) i 3)” dodaju se reči: „i stav 2.”.

Stav 4. briše se.

Dosadašnji stav 5. postaje stav 4.

Član 22.

Posle člana 31. dodaju se naziv člana i član 31a, koji glase:

„Ispravka odbitka prethodnog poreza na osnovu odluke poreskog ili carinskog organa

Član 31a

Ako je poreski organ u postupku kontrole rešenjem utvrdio poresku obavezu po osnovu PDV za izvršeni promet dobara i usluga, obveznik PDV koji je primio dobra i usluge može da ispravi odbitak prethodnog poreza ako je iznos PDV obračunat od strane poreskog organa platio obvezniku PDV koji mu je izvršio promet dobara i usluga.

Ako se rešenje iz stava 1. ovog člana poništi, izmeni ili ukine u delu kojim je utvrđena obaveza po osnovu PDV, obveznik PDV koji je izvršio promet dobara i usluga dužan je da o tome pismeno obavesti primaoca dobara i usluga.

Na osnovu pismenog obaveštenja iz stava 2. ovog člana primalac dobara i usluga dužan je da izvrši ispravku odbitka prethodnog poreza.

Ako je PDV za uvoz dobara, koji je odbijen kao prethodni porez, povećan, smanjen, refundiran ili obveznik oslobođen obaveze plaćanja, obveznik je dužan da, na osnovu carinskog dokumenta ili odluke carinskog organa, ispravi odbitak prethodnog poreza u skladu sa tom izmenom.

Ispravka odbitka prethodnog poreza vrši se u poreskom periodu u kojem je nastupila izmena.”

Član 23.

U članu 32. stav 1. menja se i glasi:

„Obveznik koji je ostvario pravo na odbitak prethodnog poreza po osnovu nabavke opreme i objekata za vršenje delatnosti, kao i ulaganja u sopstvene ili tuđe objekte, osim ulaganja koja se odnose na redovno održavanje objekata (u daljem tekstu: ulaganja u objekte), dužan je da izvrši ispravku odbitka prethodnog poreza ako prestane da ispunjava uslove za ostvarivanje ovog prava, i to u roku kraćem od pet godina od momenta prve upotrebe za opremu, deset godina od momenta prve upotrebe za objekte, odnosno deset godina od momenta završetka ulaganja u objekte.”

U stavu 3. posle reči: „delatnosti” dodaju se zapeta i reči: „odnosno objekata za vršenje delatnosti na koji se obračunava PDV, ulaganja u objekte za koja naplaćuje naknadu”.

U stavu 7. posle reči: „delatnosti” dodaju se reči: „i ulaganjima u objekte”.

Član 24.

Posle člana 32. dodaju se naziv člana i član 32a i naziv člana i član 32b, koji glase:

„Naknadno sticanje prava na odbitak prethodnog poreza
za opremu i objekte za vršenje delatnosti

Član 32a

Obveznik PDV koji nije imao pravo na odbitak prethodnog poreza po osnovu nabavke opreme i objekata za vršenje delatnosti i ulaganja u objekte može da ostvari pravo na odbitak dela prethodnog poreza ako u rokovima iz člana 32. stav 1. ovog zakona ispuni uslove za ostvarivanje prava na odbitak prethodnog poreza.

Obveznik iz stava 1. ovog člana može da ostvari pravo na odbitak dela prethodnog poreza srazmerno periodu koji je jednak razlici između rokova iz stava 1. ovog člana i perioda u kojem obveznik nije ispunjavao uslove za ostvarivanje prava na odbitak prethodnog poreza.

Sticalac imovine iz člana 6. stav 1. tačka 1) ovog zakona može da ostvari pravo na odbitak dela prethodnog poreza za opremu i objekte za vršenje delatnosti, odnosno za ulaganja u objekte, po osnovu kojih prenosilac imovine nije imao pravo na odbitak prethodnog poreza, ako stekne uslove za ostvarivanje ovog prava u rokovima iz stava 1. ovog člana i ako mu prenosilac imovine dostavi neophodne podatke za ostvarivanje prava na odbitak prethodnog poreza.

U slučaju prenosa iz člana 6. stav 1. tačka 1) ovog zakona ne prekidaju se rokovi iz stava 1. ovog člana.

Ako obveznik PDV koji je ostvario pravo na odbitak dela prethodnog poreza u skladu sa stavom 1. ovog člana prestane da ispunjava uslove za ostvarivanje prava na odbitak prethodnog poreza pre isteka propisanih rokova, dužan je da ispravi odbitak prethodnog poreza u skladu sa članom 32. ovog zakona srazmerno periodu u kojem ne ispunjava uslove za odbitak prethodnog poreza.

Ministar bliže uređuje način utvrđivanja dela prethodnog poreza iz stava 2. ovog člana.

Sticanje prava na odbitak prethodnog poreza kod evidentiranja za obavezu plaćanja PDV

Član 32b

Lice koje je evidentirano za obavezu plaćanja PDV u skladu sa ovim zakonom ima pravo na odbitak prethodnog poreza za dobra koja poseduje na dan koji prethodi danu otpočinjanja PDV aktivnosti, a koja je nabavilo u periodu od 12 meseci pre otpočinjanja PDV aktivnosti, pod uslovima da:

1) je izvršilo popis dobara i popisnu listu dostavilo poreskom organu pri podnošenju prijave za PDV (u daljem tekstu: evidenciona prijava);

2) poseduje račun koji mu je izdao prethodni učesnik u prometu, obveznik PDV, u kojem je iskazan obračunati PDV za promet dobara, odnosno carinski dokument o izvršenom uvozu dobara i iznosu obračunatog PDV za uvoz tih dobara;

3) je platilo račun isporučiocu dobara, obvezniku PDV, odnosno da je PDV plaćen prilikom uvoza.

Smatra se da PDV aktivnost iz stava 1. ovog člana, a u smislu ovog zakona, otpočinje narednog dana od dana kada je nastala obaveza za evidentiranje za obavezu plaćanja PDV, odnosno danom opredeljivanja za obavezu plaćanja PDV.

Pravo na odbitak prethodnog poreza za dobra iz stava 1. ovog člana obveznik PDV stiče u poreskom periodu u kojem je izvršio promet sa pravom na odbitak prethodnog poreza tih dobara, odnosno dobara proizvedenih ili sastavljenih od tih dobara.

Dobrima iz stava 1. ovog člana ne smatraju se dobra koja se smatraju opremom i objektima za vršenje delatnosti u skladu sa ovim zakonom.

Popisna lista iz stava 1. tačka 1) ovog člana naročito sadrži podatke o vrsti, količini i datumu nabavke dobara, nabavnoj ceni dobara bez PDV i iznosu obračunatog PDV."

Član 25.

Član 33. menja se i glasi:

„Član 33.

Malim obveznikom, u smislu ovog zakona, smatra se lice koje vrši promet dobara i usluga na teritoriji Republike i/ili u inostranstvu, a čiji ukupan promet dobara i usluga u prethodnih 12 meseci nije veći od 8.000.000 dinara, odnosno koje pri otpočinjanju obavljanja delatnosti procenjuje da u narednih 12 meseci neće ostvariti ukupan promet veći od 8.000.000 dinara.

Mali obveznik ne obračunava PDV za izvršen promet dobara i usluga, nema pravo iskazivanja PDV u računima, nema pravo na odbitak prethodnog poreza i nije dužan da vodi evidenciju propisanu ovim zakonom.

Mali obveznik može da se opredeli za obavezu plaćanja PDV podnošenjem evidencione prijave propisane u skladu sa ovim zakonom nadležnom poreskom organu i u tom slučaju stiže prava i obavezu iz stava 2. ovog člana, kao i druga prava i obaveze koje obveznik PDV ima po ovom zakonu.

U slučaju iz stava 3. ovog člana, obaveza plaćanja PDV traje najmanje dve godine.

Po isteku roka iz stava 4. ovog člana, obveznik može da podnese zahtev za prestanak obaveze plaćanja PDV nadležnom poreskom organu.

Ukupnim prometom iz stava 1. ovog člana smatra se promet dobara i usluga iz člana 28. stav 1. tač. 1) i 2) ovog zakona, osim prometa opreme i objekata za vršenje delatnosti (u daljem tekstu: ukupan promet).“

Član 26.

U članu 34. stav 1. menja se i glasi:

„Fizička lica koja su obveznici poreza na dohodak građana na prihode od poljoprivrede i šumarstva na osnovu katastarskog prihoda i fizička lica koja su kao nosioci, odnosno članovi poljoprivrednog gazdinstva upisana u registru poljoprivrednih gazdinstava u skladu sa propisom kojim se uređuje registracija poljoprivrednih gazdinstava (u daljem tekstu: poljoprivrednici), imaju pravo na nadoknadu po osnovu PDV (u daljem tekstu: PDV nadoknada), pod uslovima i na način određen ovim zakonom.“

U stavu 3. procenat: „5%“ zamenjuje se procentom: „8%“, a reči: „tekući račun, račun štednje ili u gotovom“ zamenjuju se rečima: „tekući račun ili račun štednje“.

St. 5 – 7. menjaju se i glase:

„Poljoprivrednik čiji ukupan promet dobara i usluga u prethodnih 12 meseci nije veći od 8.000.000 dinara ne obračunava PDV za izvršen promet dobara i usluga, nema pravo iskazivanja PDV u računima, nema pravo na odbitak prethodnog poreza i nije dužan da vodi evidenciju propisanu ovim zakonom.“

Poljoprivrednik može da se opredeli za obavezu plaćanja PDV podnošenjem evidencione prijave propisane u skladu sa ovim zakonom nadležnom poreskom organu i u tom slučaju stiže prava i obavezu iz stava 5. ovog člana, kao i druga prava i obaveze koje obveznik PDV ima po ovom zakonu.

U slučaju iz stava 6. ovog člana, obaveza plaćanja PDV traje najmanje dve godine.“

Posle stava 7. dodaje se stav 8, koji glasi:

„Po isteku roka iz stava 7. ovog člana, obveznik može da podnese zahtev za prestanak obaveze plaćanja PDV nadležnom poreskom organu.“

Član 27.

U članu 36. stav 4. reči: „i nema pravo na odbitak prethodnog poreza“ brišu se.

Posle stava 4. dodaju se novi st. 5. i 6, koji glase:

„Obveznik nema pravo na odbitak prethodnog poreza za dobra i usluge koji su u neposrednoj vezi sa dobrima iz stava 1. ovog člana.“

Polovnim dobrima iz stava 1. ovog člana ne smatraju se sekundarne sirovine iz člana 10. stav 2. tačka 1) ovog zakona.“

U dosadašnjem stavu 5, koji postaje stav 6, posle reči: „smatra” dodaju se reči: „polovnim dobrima,”.

Član 28.

Posle člana 36. dodaju se naziv člana i član 36a, koji glase:

„Poreska obaveza po naplaćenom potraživanju

Član 36a

Obveznik PDV čiji ukupan promet dobara i usluga u prethodnih 12 meseci nije veći od 50.000.000 dinara i koji je u tom periodu neprekidno bio evidentiran za obavezu plaćanja PDV može da podnese zahtev nadležnom poreskom organu za odobravanje plaćanja poreske obaveze po naplaćenom potraživanju za izvršeni promet dobara i usluga (u daljem tekstu: sistem naplate), pod uslovima da:

1) je u prethodnih 12 meseci podnosio poreske prijave za PDV u propisanom roku;

2) u prethodnih 12 meseci nisu prestali uslovi za obračunavanje PDV po sistemu naplate, odnosno da obveznik PDV nije prestao da koristi sistem naplate na sopstveni zahtev.

Zahtev iz stava 1. ovog člana podnosi se nadležnom poreskom organu koji proverava ispunjenost uslova za sistem naplate i izdaje potvrdu o odobravanju sistema naplate.

Obveznik PDV primenjuje sistem naplate od prvog dana poreskog perioda koji sledi poreskom periodu u kojem je primio potvrdu iz stava 2. ovog člana.

Obveznik PDV kome je nadležni poreski organ odobrio primenu sistema naplate:

1) obračunava PDV za izvršeni promet dobara i usluga, izdaje račun u skladu sa ovim zakonom u kojem iskazuje obračunati PDV i navodi da za taj promet dobara i usluga primenjuje sistem naplate;

2) poresku obavezu iz tačke 1) ovog stava plaća za poreski period u kojem je naplatio potraživanje, odnosno deo potraživanja za izvršeni promet dobara i usluga, u delu naplaćenog potraživanja;

3) ima pravo na odbitak prethodnog poreza u skladu sa članom 28. st. 1, 2. i 4. ovog zakona, a pod uslovom da je prethodnom učesniku u prometu platio obavezu za promet dobara i usluga, u delu plaćene obaveze, odnosno da je plaćen PDV pri uvozu dobara.

Izuzetno od stava 4. ovog člana, sistem naplate ne primenjuje se kod:

1) prometa dobara iz člana 4. stav 3. tač. 7) i 7a) ovog zakona;

2) prenosa celokupne ili dela imovine, osim prenosa iz člana 6. stav 1. tačka 1) ovog zakona;

3) prometa dobara i usluga za koji je obveznik PDV poreski dužnik iz člana 10. stav 1. tač. 2) i 3) i stav 2. ovog zakona;

4) prometa dobara i usluga u skladu sa čl. 35. i 36. ovog zakona;

5) prometa dobara i usluga koji se vrši povezanim licima u skladu sa zakonom kojim se uređuje porez na dobit pravnih lica.

Ako obveznik PDV ne naplati potraživanje za promet dobara i usluga u roku od šest meseci od dana kada je izvršio promet, dužan je da poresku obavezu po osnovu tog prometa plati za poreski period u kojem je istekao rok od šest meseci.

Sistem naplate prestaje prvog dana poreskog perioda koji sledi poreskom periodu u kojem:

1) je obveznik PDV dostavio izjavu nadležnom poreskom organu o prestanku sistema naplate;

2) su nastale okolnosti zbog kojih se obvezniku PDV ne bi odobrio sistem naplate od strane nadležnog poreskog organa pri podnošenju zahteva za odobravanje ovog sistema.

Nadležni poreski organ izdaje potvrdu o prestanku sistema naplate iz stava 7. ovog člana.

Izuzetno od stava 7. ovog člana, sistem naplate prestaje i u slučaju podnošenja zahteva za brisanje iz evidencije za PDV danom prestanka PDV aktivnosti.

Kod prestanka sistema naplate, obveznik PDV je dužan da za poslednji poreski period, odnosno period u kojem je prestao sa PDV aktivnošću, a u kojem je primenjivao sistem naplate, plati i poresku obavezu za promet dobara i usluga za koji nije naplatio potraživanje i ima pravo da PDV obračunat od strane prethodnog učesnika u prometu kojem nije platio obavezu za promet dobara i usluga odbije kao prethodni porez u skladu sa ovim zakonom.

Ministar bliže uređuje šta se smatra naplatom potraživanja iz stava 1. ovog člana.”

Član 29.

U članu 37. tačka 4) tačka na kraju zamenjuje se tačkom i zapetom.

Posle tačke 4) dodaje se tačka 5), koja glasi:

„5) dostavlja obaveštenja poreskom organu u skladu sa ovim zakonom.”

Član 30.

U članu 38. stav 1. reči: „4.000.000 dinara” zamenjuju se rečima: „8.000.000 dinara”.

Stav 2. menja se i glasi:

„Evidencionu prijavu podnosi i mali obveznik, odnosno poljoprivrednik koji se opredelio za obavezu plaćanja PDV, u roku iz stava 1. ovog člana.”

Stav 4. briše se.

Dosadašnji stav 5. postaje stav 4.

Član 31.

Posle člana 38. dodaje se član 38a, koji glasi:

„Član 38a

Na zahtev obveznika koji u prethodnih 12 meseci nije ostvario ukupan promet veći od 8.000.000 dinara, uključujući i obveznika iz člana 33. stav 5. i člana 34. stav 8. ovog zakona, za prestanak obaveze plaćanja PDV, nadležni poreski organ sprovodi postupak i izdaje potvrdu o brisanju iz evidencije za PDV.

Pre brisanja iz registra privrednih subjekata, odnosno drugog registra u skladu sa zakonom (u daljem tekstu: registar) kod organa nadležnog za vođenje registra, obveznik PDV koji prestaje da obavlja delatnost dužan je da, najkasnije u roku od 15 dana pre podnošenja zahteva za brisanje iz registra, nadležnom poreskom organu podnese zahtev za brisanje iz evidencije obveznika za PDV.

Zahtev za brisanje iz evidencije za PDV iz st 1. i 2. ovog člana obavezno sadrži podatak o datumu prestanka obavljanja PDV aktivnosti.

Nadležni poreski organ sprovodi postupak i izdaje potvrdu o brisanju iz evidencije za PDV.

Organ nadležan za vođenje registra ne može izvršiti brisanje obveznika iz registra bez potvrde iz stava 4. ovog člana.

Potvrda iz člana 38. stav 3. i stava 4. ovog člana sadrži sledeće podatke:

- 1) naziv, odnosno ime i prezime i adresu obveznika;
- 2) datum izdavanja potvrde o izvršenom evidentiranju za PDV, odnosno brisanju iz evidencije za PDV;
- 3) PIB;
- 4) datum otpočinjanja PDV aktivnosti i evidentiranja za PDV, odnosno datum brisanja iz evidencije za PDV.

Nadležni poreski organ vodi evidenciju o svim obveznicima PDV kojima su izdate potvrde iz stava 5. ovog člana.”

Član 32.

Član 39. briše se.

Član 33.

Član 40. menja se i glasi:

„Član 40.

Obveznik koji je podneo zahtev za brisanje iz evidencije za PDV dužan je da na dan prestanka PDV aktivnosti:

- 1) izvrši popis dobara, uključujući opremu, objekte za vršenje delatnosti i ulaganja u objekte, kao i datih avansa, po osnovu kojih je imao pravo na odbitak prethodnog poreza u skladu sa ovim zakonom i da o tome sačini popisnu listu;
- 2) izvrši ispravku odbitka prethodnog poreza za opremu, objekte i ulaganja u objekte u skladu sa ovim zakonom;
- 3) utvrdi iznos prethodnog poreza za dobra, osim dobara iz tačke 2) ovog stava, i date avanse.

Iznos ispravljenog odbitka prethodnog poreza i iznos prethodnog poreza iz stava 1. tač. 2) i 3) ovog člana obveznik iskazuje kao dugovani u poreskoj prijavi u skladu sa ovim zakonom.

Popisnu listu iz stava 1. tačka 1) ovog člana obveznik podnosi uz poresku prijavu iz stava 2. ovog člana.”

Član 34.

U članu 41. posle reči: „PDV” dodaju se zapeta i reči: „kao i sadržinu popisne liste iz člana 40. stav 3. ovog zakona”.

Član 35.

U članu 42. stav 1. menja se i glasi:

„Obveznik je dužan da izda račun za svaki promet dobara i usluga.”

Posle stava 1. dodaje se novi stav 2, koji glasi:

„U slučaju pružanja vremenski ograničenih ili neograničenih usluga čije je trajanje duže od godinu dana, obavezno se izdaje periodični račun, s tim što period za koji se izdaje taj račun ne može biti duži od godinu dana.”

U dosadašnjem stavu 2, koji postaje stav 3, reči: „stava 1.” zamenjuju se rečima: „st. 1. i 2.”.

U dosadašnjem stavu 3, koji postaje stav 4, tačka 9) menja se i glasi:

„9) napomenu o odredbi ovog zakona na osnovu koje nije obračunat PDV;”

Posle tačke 9) dodaje se tačka 10), koja glasi:

„10) napomenu da se za promet dobara i usluga primenjuje sistem naplate.”

Dosadašnji stav 4. postaje stav 5.

Posle stava 5. dodaje se stav 6, koji glasi:

„Obveznik PDV ne izdaje račun za promet dobara i usluga za koji je rešenjem utvrđena obaveza plaćanja PDV od strane poreskog organa.”

Član 36.

U članu 44. st. 2. i 3. menjaju se i glase:

„Ispravka PDV iz stava 1. ovog člana vrši se u poreskom periodu u kojem je izdat račun sa ispravljenim iznosom PDV.

Lice koje iskaže PDV u računu, a nije obveznik PDV ili nije izvršilo promet dobara ili usluga, duguje iskazani PDV.”

Član 37.

Član 47. menja se i glasi:

„Član 47.

Obveznik je dužan da čuva evidenciju iz člana 46. ovog zakona i dokumentaciju na osnovu koje vodi ovu evidenciju do isteka roka zastarelosti za utvrđivanje i naplatu PDV, odnosno najmanje deset godina po isteku kalendarske godine od momenta prve upotrebe objekata i završetka ulaganja u objekte iz člana 32. ovog zakona.”

Član 38.

U članu 48. st. 1. i 2. menjaju se i glase:

„Poreski period za koji se obračunava PDV, predaje poreska prijava i plaća PDV je kalendarski mesec za obveznika koji je u prethodnih 12 meseci ostvario ukupan promet veći od 50.000.000 dinara ili procenjuje da će u narednih 12 meseci ostvariti ukupan promet veći od 50.000.000 dinara, kao i za obveznika iz člana 36a ovog zakona.

Poreski period za koji se obračunava PDV, predaje poreska prijava i plaća PDV je kalendarsko tromesečje za obveznika koji je u prethodnih 12 meseci ostvario ukupan promet manji od 50.000.000 dinara ili procenjuje da će u narednih 12 meseci

ostvariti ukupan promet manji od 50.000.000 dinara, osim za obveznika iz člana 36a ovog zakona.”

U stavu 3. reči: „20.000.000 dinara” zamenjuju se rečima: „50.000.000 dinara”.

U stavu 5. reči: „stava 3.” zamenjuju se rečima: „stava 4.”.

Stav 6. menja se i glasi:

„Za obveznike koji prvi put započnu PDV aktivnost u tekućoj kalendarskoj godini, nezavisno od dana registracije za obavljanje delatnosti kada je reč o obvezniku koji se registruje za obavljanje delatnosti, za tekuću i narednu kalendarsku godinu poreski period je kalendarski mesec.”

Posle stava 6. dodaje se stav 7, koji glasi:

„Za poreskog dužnika koji nije obveznik PDV, poreski period je kalendarski mesec.”

Član 39.

U članu 49. stav 1. reči: „članom 16. ovog zakona” zamenjuju se rečima: „ovim zakonom”.

U stavu 3. reči: „čl. 28, 30. i 34.” zamenjuju se rečima: „čl. 28, 30, 34. i 36a”.

U stavu 4. reči: „čl. 31. i 32.” zamenjuju se rečima: „čl. 31, 31a, 32, 32a, 32b i 40.”.

Posle stava 5. dodaje se novi stav 6, koji glasi:

„Poreski dužnik koji nije obveznik PDV dužan je da za promet dobara i usluga obračuna PDV za poreski period u kojem je nastala poreska obaveza u skladu sa ovim zakonom.”

Dosadašnji stav 6. postaje stav 7.

Član 40.

U članu 50. stav 1. posle reči: „Obveznik” dodaju se reči: „za koga je poreski period kalendarski mesec”, a reči: „10 dana” zamenjuju se rečima „15 dana”.

Posle stava 1. dodaje se novi stav 2, koji glasi:

„Obveznik za koga je poreski period kalendarsko tromesečje podnosi poresku prijavu nadležnom poreskom organu na propisanom obrascu, u roku od 20 dana po isteku poreskog perioda.”

Dosadašnji stav 2. postaje stav 3.

Dosadašnji stav 3, koji postaje stav 4, menja se i glasi:

„Poresku prijavu dužni su da podnesu i poreski dužnici koji nisu obveznici PDV u roku od deset dana po isteku poreskog perioda u kojem je nastala poreska obaveza.”

Dosadašnji stav 4. briše se.

Posle stava 4. dodaju se st. 5. i 6, koji glase:

„Izuzetno od st. 1. i 2. ovog člana, obveznik PDV koji se briše iz evidencije za PDV podnosi poresku prijavu nadležnom poreskom organu na dan podnošenja zahteva za brisanje.

Poreska prijava iz stava 5. ovog člana podnosi se za period od dana početka poreskog perioda u kojem je podnet zahtev za brisanje do dana prestanka obavljanja PDV aktivnosti.”

Član 41.

U članu 51. stav 1. reči: „iz člana 50. stav 1. ovog zakona” brišu se.

Stav 2. menja se i glasi:

„Izuzetno od stava 1. ovog člana, PDV se plaća:

1) u roku od 15 dana od dana podnošenja poreske prijave za obveznika PDV iz člana 38a stav 1. ovog zakona;

2) do dana podnošenja zahteva za brisanje iz registra za obveznika iz člana 38a stav 2. ovog zakona.”

Posle stava 2. dodaje se stav 3, koji glasi:

„Poreski dužnici koji nisu obveznici PDV dužni su da plate PDV u roku za podnošenje poreske prijave.”

Član 42.

Posle člana 51. dodaje se član 51a, koji glasi:

„Član 51a

Obveznik je dužan da pismeno obavesti nadležni poreski organ o izmenama podataka iz evidencione prijave koji su od značaja za obračunavanje i plaćanje PDV, najkasnije u roku od pet dana od dana nastanka izmene.

Obveznik je dužan da uz poresku prijavu dostavi nadležnom poreskom organu obaveštenje o:

1) licu koje nije evidentirano za obavezu plaćanja PDV u skladu sa ovim zakonom, a koje mu je u prethodnih 12 meseci u Republici izvršilo promet sekundarnih sirovina i usluga koje su neposredno povezane sa tim dobrima u iznosu većem od 1.000.000 dinara;

2) poljoprivredniku koji nije evidentiran za obavezu plaćanja PDV u skladu sa ovim zakonom, a koji mu je u prethodnih 12 meseci izvršio promet poljoprivrednih i šumskih proizvoda i poljoprivrednih usluga u iznosu većem od 1.000.000 dinara.

Obaveštenje iz stava 2. ovog člana sadrži najmanje podatke o nazivu, odnosno imenu i prezimenu, kao i adresi i PIB-u lica iz stava 2. tačka 1), odnosno poljoprivrednika iz stava 2. tačka 2) ovog člana.

Obaveštenje iz stava 2. ovog člana obveznik dostavlja uz poresku prijavu za poreski period u kojem mu je lice iz stava 2. tačka 1), odnosno poljoprivrednik iz stava 2. tačka 2) ovog člana izvršio promet u iznosu većem od 1.000.000 dinara.”

Član 43.

Član 53. menja se i glasi:

„Član 53.

Refakcija PDV izvršiće se stranom obvezniku, na njegov zahtev, za promet pokretnih dobara i pružene usluge u Republici, pod uslovima da:

1) je PDV za promet dobara i usluga iskazan u računu, u skladu sa ovim zakonom, i da je račun plaćen;

2) je iznos PDV za koji podnosi zahtev za refakciju PDV veći od 200 EUR u dinarskoj protivvrednosti po srednjem kursu Narodne banke Srbije;

3) su ispunjeni uslovi pod kojima bi obveznik PDV mogao ostvariti pravo na odbitak prethodnog poreza za ta dobra i usluge u skladu sa ovim zakonom;

4) pruža samo usluge prevoza dobara koje su u skladu sa članom 24. stav 1. tač. 1), 5) i 8) ovog zakona oslobođene poreza, odnosno vrši samo prevoz putnika koji u skladu sa članom 49. stav 7. ovog zakona podleže pojedinačnom oporezivanju prevoza i ne vrši drugi promet u Republici.

Refakcija PDV u slučajevima iz stava 1. ovog člana vrši se pod uslovom uzajamnosti.”

Član 44.

U članu 55. tačka 2) posle reči: „račun plaćen” dodaju se reči: „od strane lica koje ima pravo na refakciju PDV u skladu sa ovim članom”.

Član 45.

U članu 56a stav 2. tačka 2) posle reči: „prodavcu” dodaju se reči: „uplatom na tekući račun prodavca”.

Posle stava 2. dodaje se novi stav 3, koji glasi:

„Izuzetno od stava 2. tačka 2) ovog člana, kod kupovine stana pod neprofitnim uslovima od jedinice lokalne samouprave ili neprofitne stambene organizacije osnovane od strane jedinice lokalne samouprave za realizaciju aktivnosti uređenih propisima iz oblasti socijalnog stanovanja, refundacija PDV iz stava 1. ovog člana može da se ostvari pod uslovom da je na ime ugovorene cene stana sa PDV isplaćen iznos koji nije manji od iznosa PDV obračunatog za prvi prenos prava raspolaganja na stanu, na tekući račun prodavca.”

U dosadašnjem stavu 3, koji postaje stav 4, posle reči: „tačka 1) ovog člana” dodaju se zapeta i reči: „a za vlasnički udeo na stanu do površine srazmerne vlasničkom udelu u odnosu na površinu do 40 m², odnosno do 15 m²”.

U dosadašnjem stavu 4, koji postaje stav 5, reči: „stavom 3.” zamenjuju se rečima: „stavom 4.”, a reči: „stava 3.” zamenjuju se rečima: „stava 4.”.

U dosadašnjem stavu 5, koji postaje stav 6, reči: „stava 3.” zamenjuju se rečima: „stava 4.”.

Dosadašnji stav 6. postaje stav 7.

U dosadašnjem stavu 7, koji postaje stav 8, posle reči: „postupku” dodaju se reči: „kontrolne ispunjenosti uslova za ostvarivanje prava na refundaciju PDV koji moraju da budu ispunjeni na dan overe ugovora o kupoprodaji stana, osim uslova iz stava 2. tačka 2), odnosno stava 3. ovog člana koji mora da bude ispunjen na dan podnošenja zahteva za refundaciju PDV,”.

Dosadašnji stav 8. postaje stav 9.

Član 46.

Posle člana 56a dodaju se naziv člana i član 56b, koji glase:

„Refundacija PDV za kupovinu hrane i opreme za bebe

Član 56b

Pravo na refundaciju PDV za kupovinu hrane i opreme za bebe, na osnovu podnetog zahteva, ima roditelj, odnosno staratelj bebe – punoletni državljanin Republike, sa prebivalištem na teritoriji Republike, koji kupuje hranu i opremu za bebe (u daljem tekstu: kupac hrane i opreme za bebe).

Kupac hrane i opreme za bebe može da ostvari refundaciju PDV iz stava 1. ovog člana, pod uslovima da:

1) je ukupan neto prihod roditelja, odnosno staratelja bebe u godini koja prethodi godini u kojoj se podnosi zahtev iz stava 1. ovog člana ostvaren u iznosu manjem od 960.000 dinara i da je ukupna imovina roditelja, odnosno staratelja bebe na koju se plaća porez na imovinu u skladu sa propisima kojima se uređuju porezi na imovinu manja od 23.400.000 dinara;

2) poseduje fiskalni isečak izdat od strane prodavca u skladu sa propisima kojima se uređuju fiskalne kase.

Pravo na refundaciju PDV iz stava 1. ovog člana može se ostvariti do iznosa od 70.000 dinara za bebu starosti do dve godine, i to u prvoj godini starosti do 40.000 dinara, a u drugoj do 30.000 dinara.

Dinarski iznosi iz stava 2. tačka 1) i stava 3. ovog člana usklađuju se godišnjim indeksom potrošačkih cena u kalendarskoj godini koja prethodi godini u kojoj se usklađivanje vrši, prema podacima republičkog organa nadležnog za poslove statistike.

Prilikom usklađivanja dinarskih iznosa u skladu sa stavom 4. ovog člana osnovice za usklađivanje su poslednji objavljeni usklađeni iznosi.

Ovlašćuje se Vlada Republike Srbije da objavi usklađene iznose iz stava 4. ovog člana.

Hranom i opremom za bebe iz stava 1. ovog člana smatraju se:

- 1) mleko za odojčad;
- 2) kašice;
- 3) krevetac;
- 4) kolica;
- 5) stolica za hranjenje;
- 6) stolica za kola;
- 7) pelene.

Nadležni poreski organ, po sprovedenom postupku kontrole ispunjenosti uslova za ostvarivanje prava na refundaciju PDV, koji moraju da budu ispunjeni na dan podnošenja zahteva za refundaciju PDV, donosi rešenje o refundaciji PDV kupcu hrane i opreme za bebe.

Nadležni poreski organ vodi evidenciju o refundaciji PDV za kupovinu hrane i opreme za bebe, kao i o iznosu ostvarene refundacije PDV.”

Član 47.

U članu 57. reči: „čl. 53 - 56a” zamenjuju se rečima: „čl. 53 – 56b”.”

Član 48.

U članu 60. stav 1. menja se i glasi:

„Novčanom kaznom od 100.000 do 1.000.000 dinara kazniće se za prekršaj obveznik - pravno lice, ako:

- 1) ne ispuni ovim zakonom propisane obaveze (član 10. stav 2);
 - 2) ne ispravi iznos PDV koji duguje ili ne obračuna PDV u slučaju izmene poreske osnovice (član 21);
 - 3) odbije PDV kao prethodni porez, a za to ne ispunjava uslove (član 28, član 32b i član 36a stav 4. tačka 3);
 - 4) odbije PDV kao prethodni porez, a na to nema pravo (član 29. stav 1);
 - 5) ne ispravi odbitak prethodnog poreza (član 31 i član 31a);
 - 6) ne obavesti pismeno primaoca dobara i usluga o poništaju, izmeni ili ukidanju rešenja (član 31a stav 2);
 - 7) ne izvrši ispravku odbitka prethodnog poreza za opremu i objekte za vršenje delatnosti i ulaganja u objekte (čl. 32 i 32a);
 - 8) ne dostavi sticaocu neophodne podatke za sprovođenje ispravke odbitka prethodnog poreza (član 32. stav 5);
 - 9) iskaže PDV na računu ili drugom dokumentu ili odbije PDV kao prethodni porez, a nije imao na to pravo (član 33. stav 2, član 35. stav 7. i član 36. st. 4. i 5);
 - 10) odbije iznos PDV nadoknade kao prethodni porez, a PDV nadoknadu i vrednost primljenih dobara i usluga nije platio (član 34. stav 4);
 - 11) ne plati PDV u propisanom roku (član 36a, član 37. tačka 4) i član 51);
 - 12) ne prestane da koristi sistem naplate, a da je na to obavezan (član 36a stav 7);
 - 13) ne izda račun (član 37. tačka 2) i član 42);
 - 14) ne vodi propisanu evidenciju (član 37. tačka 3) i član 46);
 - 15) ne obračuna PDV (član 37. tačka 4), i član 49);
 - 16) ne dostavi obaveštenje poreskom organu (član 37. tačka 5) i član 51a);
 - 17) ne preda evidencionu prijavu u propisanom roku (član 38. stav 1);
 - 18) ne navede PIB u svim dokumentima koje propisuje ovaj zakon (član 38. stav 4);
 - 19) ne podnese zahtev za brisanje iz evidencije za PDV zbog prestanka obavljanja delatnosti, u propisanom roku (član 38a stav 2);
 - 20) ne ispuni obaveze na dan prestanka PDV aktivnosti (član 40);
 - 21) ne čuva evidenciju i dokumentaciju u propisanom roku (član 47).”
- U stavu 5. reči: „člana 40. stav 3.” zamenjuju se rečima: „člana 38a stav 5.”.

Član 49.

U članu 60a stav 1. reči: „član 51. stav 2” zamenjuju se rečima: „član 51. stav 3”.

Član 50.

Podnošenje poreske prijave, plaćanje PDV i ostvarivanje prava na povraćaj PDV za poreske periode u 2012. godini vrši se u skladu sa odredbama Zakona o

porezu na dodatu vrednost („Službeni glasnik RS”, br. 84/04, 86/04-ispravka, 61/05 i 61/07).

Član 51.

Obveznik PDV koji se opredelio za obavezu plaćanja PDV do 15. januara 2012. godine može da podnese zahtev za brisanje iz evidencije za PDV u skladu sa ovim zakonom nadležnom poreskom organu od 1. januara 2014. godine.

Član 52.

Ovaj zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”, a primenjivaće se od 1. januara 2013. godine, osim odredaba člana 15, člana 26. stav 2. i člana 45, koje će se primenjivati od 1. oktobra 2012. godine, člana 32, koji će se primenjivati od 31. decembra 2012. godine, kao i odredaba ovog zakona koje sadrže ovlašćenja za donošenje podzakonskih akata, koje će se primenjivati od dana stupanja na snagu ovog zakona.